

Časopis s podobami za slovensko mladino.

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1895.

Leto XXV.

Spominčica
na grob
Andreju Praprotniku
umrlemu dné 25. rožnika 1895.

Za možem mož . . . Prav kot v jesenski dōbi,
 Ko z zadnjim cvetjem se odeva grič,
 Za drōbnim ptičem nas zapušča ptič,
 Da zimskih vŕher se umakne zlōbi:
 Takō izginja nam pod hladno rušo
 Za možem mož, ko vse moči življenja,
 Radosti zlate dni in dni trpenja
 Posvetil domovini z vsō je dušo.
 Sevė, sevė — nekdanjih lepih dnij,
 Ko še Slovėn je spoštoval Slovėna,
 Krepila rod ljubavi moč jeklena
 In ni ljubezen prazna bila pena —
 Teh zlatih hipov, ŕalibog, veĉ ni . . .
 Junake pa minōlih dnij in dōb,
 Moŕe ĉastite, nam zasipa grob;
 Njih blage duše iz solzā doline
 Tja gōri selijo se k boŕji zōri,
 Kjer nehajo vsi trudi in napōri,
 Kjer reva in slabost ĉloveška mine.